

VI. Mis sellega tulles tehha, kes ho-
pi pähhä sanud, nenda et temma
näitab surnud ollewad.

1) Nja káridega temma juukse-
karwad peast mahha ja panne ráttikud,
mis kúlma wee sisse kastetud,
temma úmber pea, ja te sedda ni
kaua, kuñni wálsker ehk tofter —
jouab tulla.

2) Lasse temmale adrit —
panne merrefa-
nid temma tinningi kóhta ehk
korwade tahha — ehk lasse
temmale kuflas kuppó.

3) Panne temma jallad leige
wee sisse.

4) Nja temmale kústeriga ádikast
ja wet taggant sisse ja káñna
hoolt et wálsker rut-
tuste tulles abbi saatma.

VII. Kuida last, mis ilmale
tulles nago surnud on, peab
ellússe aitma.

Wata siin hásti ette ja áñna
keif moistlikko emma hólks.

1) Kui lapse silmanággio
sunnine on; kui

temma silmad peast wálsjas
seiswad; kui temmal
sunnised márgid ihho kúlges
on — siis leika kermeste
temma nabba — nõbrt lábbi
et nattoke werd saaks
joosta. Se-u sedda nabba-
nõbrt siis jálle kúñni ja
panne last leige wee
sisse.

2) Kui jálle lapse silma-
nággio ja keif temma ihho
kahwatand; kui temma
úñmed nõrgad ja temma
mókkad sinnised on, siis
árra lasse mitte werd
joosta, muudo tap-
pad sinna tedda árra,
kui temma ka ello weel
sees on, waid káñna
enneminne hoolt, et
lapse su keigest róggast
targaste ja moistlikkult
saab puhhastatud ja
panne siis last kóhhósti,
peaga allaspiddi, maggama,
et keif illa ja rógga
parreminne temma su
seest woib wálsja joosta.
Saab se tehtud, siis
panne monned sola-
terrad lapse keie peale
ja pea tougatud kúñslauko
ehk máreigast temma
ninna al. Sa woid ka
kúlma wet temma
peale purtsutada — ehk
kúlma wet úl-